

Hoofdstuk 1

Stella de Jong zuchtte. De wind hield nu al drie dagen aan en vandaag zouden haar nieuwe gasten arriveren. Wat als het echt ging stormen? Ze hoopte maar dat het meeviel, zodat haar logés onbezorgd konden genieten van de omgeving zonder geteisterd te worden door regen, wind en kou.

Afgelopen week had ze eindelijk de tijd gehad voor karweitjes die waren blijven liggen. Er was maar één gast die er iedere dag op uit trok en zich slechts meldde bij het avondeten. Het gaf Stella de gelegenheid om alles klaar te maken voor het nieuwe seizoen. Ze had struiken gesnoeid, het pad voor de ingang laten vernieuwen, een hekwerk gerepareerd en de inventaris nagelopen op eventuele gebreken. Gelukkig zag alles er prima uit, er hoefde alleen een vakman te komen om een kraan in de badkamer te vervangen. Ook had ze nieuwe gordijnen opgehangen in de Zeekamer, omdat de kleur blauw haar daar toch beter beviel dan dat te felle lichtgroen.

Vanaf vandaag zou ze weinig gelegenheid meer hebben voor klussen, haar B&B zat tot het eind van de zomer vol. Stella was blij met zoveel klandizie, en met hun vrolijke en lovende reviews op haar website. Laatst had De Blauwe Zee zelfs in de lokale krant gestaan, wat haar veel positieve reacties opleverde van mensen uit de wijde omgeving. Er hadden bovendien diverse Duitsers gereageerd die zich hadden voorgenomen komende zomer een bezoek aan De Blauwe Zee te brengen.

Toch zat er een keerzijde aan het succes. Waar Stella zich eerder had voorgesteld dat ze samen met haar gasten op het terras

voor haar B&B regelmatig een drankje zou nuttigen en heerlijk zou ontspannen in de zon, bleek er van haar voornemen nog maar weinig terecht te zijn gekomen. Van ontspanning was geen sprake, er viel altijd wel iets te doen of te regelen. Ze had er zelfs nachtmerries van, waarin ze voor wel dertig gasten van kamer naar kamer rende om iedereen tevreden te stellen en aan hun veeleisende opdrachten te voldoen, terwijl de deurbel voortdurend bleef rinkelen.

Ze schrok op uit haar overpeinzingen omdat er een tak tegen het keukenraam zwiepte. Het tikken ergerde haar, tot ze besepte dat ze gisteren de grootste takken van de blauwe sering had verwijderd en de struik dus niet de oorzaak kon zijn van het geluid. Pas toen had ze door dat het geen tak was, maar een hand die op het raam klopte. Snel liep ze naar de keukendeur die uitkwam op het wandelpad richting de duinen. Ze schoof het nog gesloten rolgordijn omhoog en gluurde door het raam, dat vol zat met regendruppels. Wie kon daar nou zo vroeg zijn? Ze verwachtte de eerste gast pas rond twee uur vanmiddag.

Stella moest haar blik naar beneden verleggen, waar nog net een kruin met zwart haar boven de sponningen van het geruite raam uit piepte. Ze trok de deur open en de man die zich duidelijk klein had gehouden, tuimelde naar binnen.

‘Pardon, neem me niet kwalijk,’ stamelde hij, terwijl hij zijn evenwicht probeerde te hervinden. ‘Ik... het was niet mijn bedoeling om op deze manier met de deur in huis te vallen, maar ik kan niet anders.’

Stella trok haar wenkbrauwen op en deed een stap naar achteren om de man te observeren. Pas op dat moment zag ze de twee koffers bij de keukendeur staan, aan weerszijden van de sponningen één. Grote koffers, waarvan eentje haastig dichtgemaakt

leek te zijn; er piepte nog net een stuk ruitjesstof van een overhemd uit.

Haar bezoeker richtte zich op. Stella schatte hem zo'n één meter zeventig, met een iel postuur waardoor hij kwetsbaar oogde. Warrig zwart haar onder een ruime capuchon, een schaduwbaard en om zijn linker pols een blinkend horloge en een zwarte veterarmband. De parka die hem moest beschermen tegen de regen zat hem veel te ruim, waardoor hij er potsierlijk uitzag. De gympen waren daarentegen van een duur merk, dat wist Stella van de pubers die onlangs haar B&B hadden bezocht en haar wegwijs hadden gemaakt in de snel veranderende mode-wereld.

De man deed haastig zijn capuchon af en stak zijn hand uit. 'Aangenaam,' zei hij met licht geaffecteerde stem, wat Stella verraste. 'Mijn naam is Dean Thomas.' Hij aarzelde even. 'Nou ja, dat is niet mijn echte naam. Ik heet eigenlijk Dirk van Zeelen, maar dat bekt niet zo lekker in de showbizwereld. Bij uw... jouw B&B heb ik me onder mijn eigen naam ingeschreven. Met reden.'

'U bent de dj,' wist Stella meteen. 'Ik zag uw echte naam inderdaad op de reserveringslijst staan.' Ze liep naar de keuken-deur, stak haar hoofd om de hoek - waarbij ze de regen op haar gezicht voelde striemen - en sleepte de grote koffers in één beweging naar binnen. Toen ze zich omdraaide zag ze...